

ELŐFIZETÉSI DIJ:

félévre 2 korona 50 fillér.
Negyedévre 1 korona 25 fillér.

—
Egyes szám ára 10 fillér

Szerkesztik:

KARIKÁSÉK.

Kiadó és laptulajdonos:

Ifj. SCHEPPEL GYULA.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:

Miklós-utca 1-ső szám, I. emelet.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Lapunk leendő új iránya s sokoldalú elfoglaltságom arra kényszerítene, hogy a „Karikás“-tól, melyet megalapítása óta szerkesztettem, megváljak s annak szerkesztésétől végleg visszavonuljak.

Nem mulaszthatom el ez alkalommal, hogy lapunk olvasóinak a támogatásért s kedves munkatársaimnak szíves közreműködésükért őszinte köszönetet ne mondjak.

E lapot továbbra is szíves pártfogásukba ajánlva
vagyok hazafias tisztelettel

Debreczen, 1904 január 28.

Carambol Flórián,

a „Karikás“ szerkesztője.

Három kapitányok.

Pályázati ballada.

A. az egyik, **B.** a másik,
Kivel **Ő** kezét fogja;
De **C.**-nek is arra vésik
A szem- és a zápfoga.

A. felnéz a kaszinóba,
Ott karambolt játszik **Ő**,
B. a társa s jaj azóta
A.-nak szívét nyomja kő.

C. se rest ám, a Bikába
Van a Lengyel-vacsora;
De **Ő** mellett már **A.**-t látva,
C.-nek az est gyász tora.

Jégünnepre a Margitba
Siet **B.**, mert ott van **Ő**;
De ninesen a pálya nyitva
S **Ő** — **C.** karján visszajő.

Egy a czélja három czélnek,
Számításuk kárba megy,
Közös baja **A. B. C.** nek:
Három ur van s hely csak egy!

A „KARIKÁS“ KRÓNIKÁJA.

Az ipartestület is tiszteltet tehát a főispánnal. Meggondolták a dolgot, így vélekedvén: Eh mit, tegyük meg, legalább a kecske is jól lakik, a káposzta is marad.

A város megtartotta a gázvilágítási ülését s mindent a legnagyobb rendben talált. Persze, nappal volt az ülés!...

A kolozsvári új színházat német építőkkal akarják megépíttetni. Na, persze, hisz annyi most a német darab, hogy lehetetlen magyarokkal építkezni!...

Pék Jancsi, az Ugron-párti paraszt-képviselőjelölt megbukott a tapolczai kerületben. Felsült a Pék, nem jutott be kollegának Makkay Zsiga mellé. Elég is egy sütetből egy lepény.

Pietreich még nem tudja bizonyosan megmondani, hogy aczélből vagy bronzból fogják-e készíteni az új ágyukat; pedig nagyon jól tudja, hogy ezeket az ágyukat a szegény magyar nép véres verejtékéből fogják megalkotni.

Tizenkét székely bakát 6—6 hónapra kópertáztak be a Kossuth-nótaért. Vajjon mikor kópertáznak be már valakit a paritás elvénél fogva Ausztriában a Gotterhalteért?

Orvos nők nem lehetnek tagjai az orvos-kaszinónak, — mondja a budapesti orvosok többsége. Nem is tudjuk, hogy Budapesten a czopfot nem a nőorvosok, hanem a nős orvosok hordják.

Tisza Pista százados lett a hadsereg tartalékában. Lesz ő még közlegény is a politikai tartalékban.

„Alkoholt csak a patikában kell árulni“, kívánta egy alkoholelles felolvasó. Akkor nem is diplomás gyógyszerészekre, mint inkább ügyes csaposlegényekre és pinczerekre lesz szükség a gyógyszerárakban és akkor bizonyosan a város szerzi meg az összes patikajogokat.

Ujra alakult a szabadelvű-párt. Hát még élt ez a nagybeteg?

Gyengén indult az alkoholelles mozgalom; kevesen iratkoztak be a szövetségbe. Merész dolog is illet kezdeményezni ott, ahol maga a város is idült alkoholista.

Maróczy, a kiváló sakkista, megcsinálta az utolsó sakhuzást: megnősült.

Már van katolikus nőegylet, református nőegylet, lutheránus nőegylet, zsidó nőegylet: most csak még a vegyes házasságban élő nők egylete kell, hogy megalakuljon, akkor aztán ki lesz elégitve minden érdek, minden ambíció.

Egy bankigazgató azt fejtegette, hogy azért szereti és imádja Tisza Pistát, mert az református. No-no, a reformátusok nem mutatják, hogy olyan nagyon örülnének ennek a szerencsének. Viszont a szabadelvű-párt sem igen örül az efféle „tapintatos kijelentéseknek.“ Sőt maga Tisza Pista is sóhajtva mondja: „Timeó Danaos sed dóna ferentes“.

Tisza Pista századosá lépett elő, mert felfelé törekedett. Az igazi magyar Tisza lefelé igyekezik a magasból, mégis többszörösen ezred(év)es már.

A rendőrség elfogott egy, állítólag „országoshirű“ zsebmetszőt, akit Weisznak hívnak. No, ez a szerencsétlen Weisz se gondolta volna, hogy épen a debreczeni rendőrség teszi Svarcz-czá.

Az új, újabb s legújabb főhercegi regényekből az tűnik ki, hogy a szerelem istennője épen nem dynasztikus, sőt határozottan republikánus érzelmű hölgyike.

Tisza Pista felszólalt a szólásszabadság mellett. Ez az ember a dévajkodásban maholnap lefözi Sípuluszt.

Szeretett főispánunk előbb meg akarja ösmerni Debreczen város közigazgatási berendezését s csak azután fogja meglátogatni a községeket. Szóval a községek nyugodtak lehetnek, ebből a látogatásból nem lesz semmi.

Alighanem meglesz a választás a tavaszon, mert erősen hirdeti magát egy ur, hogy „Ablaküvegezést jutányos áron elvállal: Porcellán Menyhért, üveges“.

Szaporodnak a nőegyletek. Pedig jobb volna, ha az anyák nem egyleteknek, de gyermekeknek adnának inkább életet.

Khuen-Héderváry már megint izeg-mozog; régen nem hallott Rigó füttyöt.

A Szabadság című helyi napilap „Erős kéz“-ről irt vezércikkével csak címét hazudtolta meg.

Báli toilettek tisztítását kifogástalanul teljesít Hrabéczy Antal

fekérenemű, gőzmosó és vasaló-intézete, Debreczen, Széchenyi-utca 42. szám.

A szabadelvű-párt gyűlését ügyesen rendezték a kis étteremben. Így a lapok bátran irhatták, hogy az illusztris társaság a termet zsufolásig megtöltötte. Persze a nagy diszterem csak kongott volna az ürességtől.

Jó, hogy nincsen a városban főherceg. A leányos apák nyugodtan . . . alsózhatnak.

Khuen-nek most a szabadelvű-párt tagjaira nézve ez a jelszava: Minden ember a fedélzetre! miért nem mindjárt az árbocra?

A háborus hírek hallatára hölgyeink is vörösbe készülnek a bálba, a szívek örök harczára. E köztársasági uniformisban így nem lesz királyné.

Nincsen még tavasz és már is egyre nyílik egyik fényirda. Hogy is nem volna így első, ha mindjárt Letzternek hívják.

Kossuth Ferencz beteg; váltólázban szenved. Orvosa keletre küldi. Vajjon nem Orsova vonzza a magyar koronának újra sirt ásní?

A hazai iparunkat minél jobban toldják-foldják, annál koldusabb a külseje. A szép kirakatainkban ott áll a nagy szégyenfolt: „Javitások elfogadtatnak“.

A férj szelleme.

Feleség (spiritisza; előidézi férje szellemét s kérde tőle): Hogy érzed magad Samukám, a lelkek országában?

A néhai férj: Sokkal jobban, mint ott lenn a földön, édes Katám!

Feleség: Akkor az égben vagy — ugy-e?

A néhai férj: Oh nem! A pokolban vagyok!

Piaczunk rendezése.

(Kép a jövőből.)

Tekintetes Szerkesztő Ur!

A napokban lépett életbe az új piaci rend, melynek helyes voltáról, hogy a szerkesztő ur némi képet nyerhessen, engedje meg, hogy elmondhassam önnek tegnapi napom kisded élményeimet.

Szerény fizetésű s nagy családdal bíró hivatalnok vagyok, ki csak elsején jut pénzhez, és aki előrelátásból a feleségemnek adom ki legelőször a havi gázsiját, hogy egyet-mást egész hónapra bevásárolván, élelmünk biztosítva legyen a jövő hó elsejéig; megveszem a szükséges ruházati dolgokat az egész család részére s néhány jóbarátomat e napra hívom meg vacsorára, mert a hó többi napjaiban ilyen dolgokra már nem futja a költség.

E hó elsején is így történt. Meghívtam estére a barátaimat, az asszonynyal pedig összeirattam az összes szükséges dolgokat (ami mondhatom, elég szép liszta volt), aztán elkezdtem tanulmányozni az új rendszabályt, mit hol lehet kapni. Rövid két óra alatt betanultam az egészet s rendbe szedve családomat (a feleségem, 3 leányom, 4 fiam és a cseléd) elindultunk a bevásárláshoz. Legelőbb elmentünk venni egy talyiga káposztát a Booskay-térre. Itt a legkisebb fiamat a talyigára ültetve, utnak indítottam azt haza felé. Aztán elmentünk pár élő libát venni a Miklós-utca végére (az egyik leányom eladó sorban lévén, tollra van szükség). Itt megvásárolván pár dögrováson levő libát s azt a másik fiammal hazahajtatva, tovább vonultam csapatommal a Hatvan-utczára, hogy a szekerekről gyümölcsöt vegyek. Itt is bevásárolván, a megvett holmit harmadik fiammal haza küldtem s fáradni s fogyni kezdő csapatommal megindultam a Rákóczi-utczára, hogy egy zsák burgonyát vegyek. Ezt haza vitte a cseléd. Ekkor már 10 óra fele járt az idő s nekem régen hivatalban kellett volna lennem, de hát még felével sem voltunk készen a bevásárlandóknak, pedig másfél mázsát nyomó hü nőm úgy szuszogott a sétától, mint egy tót orgona. De megbíztattam, hogy egyéb dolog már mind kéznél van s azért

elmentünk zöldségért a városház háta mögé, kenyérért a Degenfeld-térre, tejfelért a Simonffy-utczai nyílt piacra, onnan tojásért a Csapó-utczára, 3 fakanálért s 2 cseréplábosért a Kossuth-utczára, onnan vissza husért a Simonffy-utczai bérházba, a fiuknak szalmakalapért a kereskedelmi iskola elé. Onnan egy paszirozó szitáért a Kossuth-utca baloldalára, innen egy kis halért a Simonffy-utczára, aztán egy kis zsirnak való szalonnáért a Hatvan-utca végén levő termény-piacra, onnan megint vissza a Rózsa-téren levő fésűsökhöz, a leányoknak fésűért.

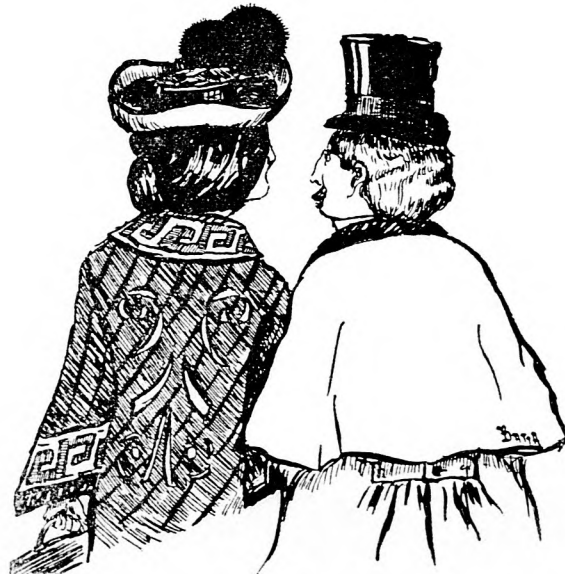
Már ekkor régen elmúlt a dél; az asszonyt kocsiba kellett ültetnem, mert már járni nem bírt, de vennivalója még volt. (A leányokat már felpakolva, haza küldtem, azok se bírtak már menni, amit nem is csudálok; mert a tejfelrel elmenni tojásért a Csapó-utczára, azzal elmenni fakanálért a Kossuth-utczára és mindezekkel zsirnak valóért kimenni a Hatvan-utca végére, magam is sokallottam.)

Igy éhesen kocsikáztunk Rieszhez a piacra pár süteményért, onnan Komlóssyhoz a Hatvan-utczára ásványvizért, innen a Kisuj-utczába a szőlő szövetkezethez pár flaskó borért.

Ekkor a feleségemnek eszébe jutott, hogy még nem vett paszulyt, lencsét; aló vissza a Csapó-utczára, innen a Degenfeld-térre pereczért, koppasztott baromiért a Simonffy-utczára. Már nekem karikát hányt a szemem az éhségtől, pedig még venni kellett volna egy csomó dolgot, de hát már annyira össze voltam zavarodva az új rendtől, hogy a legkisebb fiamnak kalapot vettem Márkusnál, cipőt Nemesnél, nadrágot Franknál, mellényt Katznál, rokkot Fényesnél s a sok fejtöréstől, szaladgálástól, izgatottságtól, éhségtől olyan rosszul lettem, hogy 2 nap feküdtem eszméletlenül, a barátaim vacsorája elmaradt, a fiakkeresnek elfiztettem vagy öt pengőt és az egészből csak annyi hasznom volt, hogy a feleségem egy hétig nem bírt a kimerüléstől szóhoz jutni.

Már most kérdezem a tek. szerkesztő urat, hogy az ilyen ügyesen elrendezett s csoportosított piaczoknál, mikor kerül haza a rendszabályokkal kevésbé ismerős cseléd, nem fog-e az az első nap megszökni, ha annyi holmit kell neki czipelni a város egyik végéről a másikra és vissza? S micsoda kitüntetésben fognak részesülni azok az igen tisztelt urak, akik ezt a rémesen szép tervet kieszelték? Mert hogy az ilyen lángelméknek kár itthon elfelejtődni, az bizonyos. Azaz pardon, nem felejtődnek el. Emlegetni fogják őket mindennap. De hogy? Szerkesztő ur kész szolgálja

Hájtalan Gábor,
m. hivatalnok.

— Mit szeret nagysád azon a mamlasz völegényen?
— Azt, hogy elvesz.

A legszebb kivitelű és tartós fényképek

Némethi József

mütermében készülnek.

Debreczen, Piacz-utca 42. szám.

A polgári bál után.

A polgári bál után
Az Arany-Bikában,
Ne álljon a diszterem
Üresen magában!
Jött a szabadelvü-párt,
Gyülesezni készen;
De még ki nem separték
A termet egészen.

Volt temérdek báli rongy
És por a teremben,
Tépett foszlány, szivarvég
Mással egyetemben.
Itt a szabadelvü-párt
Mégsem ülésezhet,
Rosszul esnek az ilyen
Farsangizü kezdet.

Ej no, már ha bált adunk,
Jobb az étteremben
Fehér asztalok körül
Ülni sörrel szemben!
Ez egyben jelképe lesz
Sok párthü kebelnek
S a terített asztalok
Hamarabb megtelnek.

A polgári bál után
Igy esett a gyűlés,
Egy-két-kilencz pohártól
Nem volt menekülés.
Oldott kéve összenőtt!
S míg tartott a löre,
Az elvhü gyülesezők
Haladtak előre.

Ok.

Férj: Ez a szelet csak az egyik oldalon sült meg!
Menyecske: Igen, mert a szakácskönyvből hiányzik a másik oldal.

Főispánunk látogatása a siket-némák iskolájában.

— Saját siket-néma tudósítónktól. —

Főispán (gyönyörrel szemlélve az előtte festői csoportban álló siket és siket-néma gyermekeket): Valóban megindító e kép. Igazán dicséret illeti a derék tanítókat, kik e kisdedeket visszaadják a társadalomnak.

Főfelügyelő: Igen, elismerés illeti a tanító urakat, mert meglepő sikert produkálnak. Személyesen ügyelek fel arra, hogy e szerencsétlen teremtesek idővel egészséges halló és beszélő képességgel hagyják el e helyet. Méltóztassék kísérletet tenni. Itt van például e szőke, kék szemű leányka. Ezelőtt egy hónappal alig hallotta meg kérdéseimet, s most? — igazán gratulálni kell magannak a haladásért.

Főispán (megsimogatva a leányka arcát): — Hogy hívnak gyermekek?

Kis leány: Galuskát ettünk tepertővel.

Főispán: Nem azt kérdezem gyermekek, mit ettél, hanem hogy hívnak?

Kis leány (sírva): Nem én törtem be a nagy tükröt, a Kásás Borcsa vót.

Főispán (egyik tanítóhoz fordulva): — Amint látom, ez a gyermek még mindig siket. Ez talán gyógyíthatatlan?

Bogár Imre tanító: M'ztatik parancsolni?

Főispán: Tessék?

Bogár Imre tanító: Igenis, egy forint nyolczvan krajczár.

Főispán: Mit beszél kegyed?

Bogár Imre tanító: Igenis, süldő korában vettem.

Főfelügyelő: Miről van szó?

Főispán: Tessék?

Főfelügyelő: Nem értem, könyörgöm.

Bogár Imre tanító: Méltóságod is szereti a kásás hurkát?

Főispán: Eltalálta, talán kegyed is nagy embere?

Bogár Imre: Csak úgy néha csikaródik, ha meghülök.

Főfelügyelő: Szabad tudnom, miről van szó?

Főispán: Tessék?

Bogár Imre: Parancsára!

Főispán: Jó napot, uraim! csak folytassák a tanítást sikerrel, szorgalommal. (Magában) Most már igazán nem tudom, ezek-e a siketek, vagy én vagyok az?

MIHALOVITS J.
gyógyszertára a „Kigyóhoz“ DEBRECZEN. Főtér,
a városházzal szemben.

A vámospércsi Heródes.

— Saját rikkancsunk hiteles rikkantása. —

Talpra magyar! Veszélyben az ország! Gyalázat, hogy a közegészségügyi hatóság alszik, az orvosok a kisvasut gépe előtt hevernek, az új főispán a kaszinóban karambolázik, mialatt a város tövében, alig huszonöt kör-forgó macskaugrásnyira Debreczentől, a boldogtalan Vámospércsen *másodperczenkint ötven kis gyermeket* sodor a halál torkába a legtorkosabb nyavalya: a difteritisz. Mit mondtunk? difteritisz? szó sincs róla! Valósággal a bibliai Heródes támadt fel és irtja a pércsi ártatlan gyermekeket. Ráchel siralma (irta Arany János) vidám farsangi kékvők ahhoz a gyászhoz, mely a pércsi homokot a bánat tengerének fenekévé változtatta Vámos-Pércsen, ahol lapunk zártáig összesen *5719 gyermek fekszik temetetlenül!* A Heródes-börbe bujt roncsoló toroklob valóságos engross üzletet rendezett be „A halálhoz“ címzett részvénytársaság részére. Táviratilag Dél-Ausztráliából három vaggon pápua-csecsemőt szállítottak Mózes-gyékényekbe göngyölve Vámos-Pércsre, hogy a halál vámmentesen fojtogathassa a szegény gyermekeket!

Sirjátok anyák, tépjétek ruháitokat hazafiak, nagy szenzáció! *Heródes gyermekirtó öldöklése Vámos-Pércsen!* Nagy szenzáció!

Író.

— Mi a foglalkozásod?
— A hírlapoknak írok.
— Ne mond! És mit irsz?
— Czimszalagokat.

— Philippkám, hü maradsz-e hozzám?
— Nü, vadjok én egy profét?

— Az egyik újságban olvastam, hogy egy fiatal özvegynél egy hónapos ágy kiadó. Itt lakik az a fiatal özvegy?

— Igen, uram, én vagyok.

— Igen? Alásszolgája! Majd küldök valakit.

Ajánlja teljesen fémmentes s kiváló jóhatású „Molitergin“ arc- s kézbőr finomító szépitő szerét, mely folyadék amely ártalmatlanságra nézve teljesen egyezik a vaselin s glicerinnel. **hatásra nézve jóval felülmúlja.** Hatása gyors és biztos! A szélkífujta arcot vagy kezet a **legrövidebb idő alatt** fehérré, puhá s üdévé teszi s puder alá is igen használható. Mint bőrápoló-szer páratlan.

Egy üveg „MOLITERGIN“ ára 1 koro n^o.

Színház.

Mult héten fölelevenítették a „Közönyt-közönnyel” című spanyol vigjátékot.

A darab címéhez annyira következetes volt az előadás, amilyent a néhai szerző sem tudott darabjában megírni.

A közönség az előadás iránt, az előadó színészek a közönség iránt a legnagyobb mértékben „közönyösek” voltak.

A „Menyecskék” cím alatt Verőnek 3 drb kis népszínműve került egyszerre bemutatásra vasárnap este.

Hétfőn kérdik az öreg „Karikást”, hogy tetszettek az új darabok?

— Ugy tünik föl nekem a vasárnapi esti előadás, — jegyzi meg találóan mint a hamisított pozsonyi patkó: sok apró mákos kifli, amelyik üres belől.

Ugyancsak a Verő darabjainak a premierje után hangzott el a színház előcsarnokában egy szójátékairól nevezetes színházi habitué ajkairól a következő bírálat:

„A mai darabok hatására csak azt lehet mondani: „le-verő”!

Makó direktor fel-felruczczan a fővárosba újdonságokért.

Ugy vásárolja az új darabokat, mint más ember fia a papírszipkát. Igaz, hogy néha-gyakran „bevásárol”. De ez is a közönségnek rontja el a gyomrát, amelyik „beveszi” a Makó vásárfiait.

A színház farsang utánra halasztotta el a cigány-versenyt. Nem volna kár, ha végkép elmaradna, mert alighanem ezzel is úgy leszünk, mint a lövészennyel: a közönség adja meg az árát.

Ugy hírlik, nálunk is állandó színház-vizsgáló bizottságot szervez a város.

E bizottság tagjai már előre tervezik, hogy — mint tűzveszélyt okozó dolgokat — a következőket fogják a színháznál betiltani:

1. Felhő Rózsi tekintetét,
2. Krémerné mosolyát,
3. Réthy Laura magyar dalait,
4. Hahnel Aranka színpadi vetkő-, illetve öltözéseit,
5. Berzeviczi Etel tánczeit, — és végül
6. Szél András disztöt.

Pályázat a színházra.

Kinek nem inge, ne vegye magára.

1. Debreczen város színházára ezennel pályázat hirdettetik.
2. A színházat elnyerő igazgató 1905., 1906. és 1907. évekre minden év február 29-én heti 100,000 korona szubvencziót kap eredeti Kossuth-bankjegyekben és hiteles ígervényekben.
3. Köteles a színház igazgató e világraszóló támogatás fejében állandó nyári színter építeni, mely télen eltolható s a városi muzeum elhelyezésére, a Csokonai-kör ülésterméül és képműalkítások rendezésére ingyen használható legyen.
4. Köteles a színház igazgató a város összesen 25 koronát erő, de 60,000 koronára becsült színházi ruhatárát és díszleteit becsáron felül készpénzben megvásárolni.
5. Köteles a színház igazgató az összes délutáni előadások bevételét a városnak újabb molyette lim-lom beszerzési céljaira ajándékozni.
6. Köteles végül a vállalkozó igazgató biztosítékul előre beszoigáltatni azt a kötelet, melyre a debreczeni színművészet emelése érdekében kifejtendő működése közben hirtelen szüksége lehet.

Szemérmes.

Úr (a vonaton): Kisasszony, most alagutba érünk.
Leány: De uram, hiszen ez nem illik ám.

Gunár Bálint és Hájfejú Tóbiás

városi bizottsági tagok vilemínye a közjót érdeklő eseményekről, akibe helylyel-helylyel szó esik a magos politikáruul is.

— Olvasta-e sógor, hogy vasárnap közink irkezik a báró Bánffy Dezső, aki az ellenzikkhez csapott át most, mikor még a Kossuth-párt is a kaórmánnyal tart?

— Nem csak olvastam, de én már alá is irattam a nevem a fiammal.

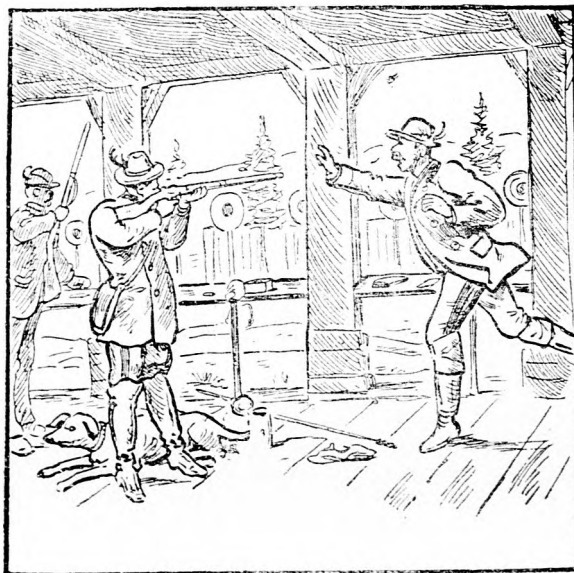
— Hát mirt a fiával iratta kend a nevit?

— Először, mert a fiammal egy nevet viselünk ugyanis, másodsor mert nem akarom vigleg ott hagyni a 48-as elvhüsigemet, harmadsor mert csak egyszer irtam alá a nevem, akkor is megfizettem irte keservesen, negyedsor mert én sokat tapasztaltam mán, sok disznót meg gyereket neveltem, aztán nem tudtam ki micsodás lisen, hát mán csak kivárom, mi lesz ebbül az új pártbul; végül pedig, mert még eddig se presbytersiget, se más hivatalt nem ígértek.

— No látom nem számár ember kend. Nem hiába kentik meg a kend gyomrát rókahájjal.

— Ott vót-e sógor vasárnap dilután a sertés-konzosvásár irtekezletin a városházán.

— Hát hogyne lettem vóna ott. Amikor csak közügyekről van szó, ott vagyok én mindig. Ha pedig disznóruul van szó, akkor meg éppen ott a helyem, hiszen tudja kend is, amióta csak ismer, hogy mindig nagy lelkesedissel viseltem a disznók ügyit a szívemen.

Az Istentért! Ne lójjon!
A váltó nem forog!
Nincs állító! Ki tudja
Vaj, hol kódtörög?
(Hol a váltó-állító? Tessenek megkeresni.)

DISZES KIÁLLÍTÁS

„Színházi Album”

jelent meg **KRÉMER JENŐ** kiadásában 40 színes illusztrációval és érdekes közleményekkel. A szalonasztal díszéül is szolgáló érdekes mű a könyvkereskedésekben, kirlapárudákban, a színházi pénztárnál és a kiadónál 2 koronáért kapható.

„Kovács sógor“ ileminyei.

Ippen tegnap reggel kaptam kézbe a törvényes intó levélt, hogy a Veres Jóska felesége ügyébe jelenjek meg a tekintetes törvényszék előtt nőcsábítás, meg oszt erőszakoskodás erányában. — Na díszto teremtette, mondok magamba, ez az asszony erőnek erejével rám akar kenni mindent, pedig nem sokáig kirette magát, meg oszt ü viselkedett vélem szembe kaczeran minditig, oszt a helyt, hogy átsegített vóna a kiminyen keresztül, azt a veszett természetü társát eresztette be rám. Hanem megájj, mondok, fiskálishe megyek a dógodba, oszt majd tesz a rulla. Elin-dultam oszt tüstint, csak elébb Lajos ecsémhe níztem be Áronynál, oszt hogy, hogy nem két deczi helyett négyet kaptam be, mivelhogy a nagy beszilgetisbe elfelejtkeztem az első két deczirül, hogy a mán becsuszott a rendes helyire. Mentem oszt onnan egyenest, az én rigi tekintetes ügyvéd uramho, mivel nincs olyan jóbeszidü fiskális széles e világon. De mire oda irkesztém, úgy a fejembe szalatt az a kevés kis ital, hogy alig fért a számba a nyelvem, minditig panaszra állott. Beliptem oszt. Fogadott a fiskális ur emberséggel, becsülettel, még kezét is fogott vélem, oszt vátig biztatott, hogy ki vele, mert úgy lesz oszt értelme a törvénykezisnek.

— Hát tekintetes uram, mondok, mesmeg a baj hozott ide, mivelhogy baj nélkül soha sincs az ember. Ászonta, úgy van, csak rövidre fogjam a szót, mer rimitó sietős dőga van. Hát, mondok, nem leszek hosszú terminussal, mivelhogy nekem is meg kell fognom jelenlegesen a hivatalomat, mer egy a, hogy tized magammal szoktam az ebidhe ülni nap, mint nap, másmeg a, hogy én is ilővel ilek tekintetes uram, oszt az erős munka megkivánja az italt is. Mán pedig manapság a szót se adgyák ingyir. Ászongya oszt, hogy térjik a tárgyra. Térek, aláson kirem, térek mondok, mivelhogy nem szoktam bübeszidü lenni, meg oszt asszonynipnek való a sok beszid instálom, mert hogy világiletembe minditig a kurta szót emberelem, akit meg is teczik látni belőlem. Mer hogy nem vagyok én rossz ember, aláson engedelmet kirek bátor szóllásamir, minditig is jóságomnak ittam a levit teczik tudni, aki egyriszt azir is törtinik megkövetem a ténsuramat, hogy hát ha az ember törtineteskippen, mer hogy nem azir mondom, mintha mondanám, csak hogy úgy van az kirem aláson, mivelhogy hát csak.

— Ászongya erre, hogy tulajdonkippen mi baja van hát kendnek?

— Mingyán instálom, mondok, csak egy kis várakozással tessén erányomba lenni, mindent bevallok én renddelmóddal, mer hogy nagy sor az enyém, aláson engedelmet kirek, oszt mán csak azir is elnizissel tessén lenni a bajomra nízvest, mert úgy vallom bé, ahogy van, jelenlegesen meg-tivettem egy pettyet.

— Embert ölt kend? — ászongya.

— Nem én instálom, mondok.
— Hát rabolt kend?
— Azt se vótam elkövető, mondok.
— Hát akkor mit csinált kend?
— Két deczi helyett, négyet találtam bekapni engedelmet is kirek, oszt azir vagyok ilyen nehéz szóval, de azir ne tessén rulam olyan vileminyt fogalmazni, hogy nem vagyok az értelmennél, mer elmondom én a sorom becsülettel, akit meg is teczik látni.

Ki vele hát! — ászongya.
— Na hát kirem szeretettel, úgy törtint az eseminy, hogy egy dilután, mivel magam is italszerető ember vagyok, úgy vilekettem magamba: Ni csak Peti, mondok, inni két tán egyet ü Felsége egissigire, mivelhogy te is hótig ilsz, meg oszt mir vónál fősvinysiggel magad erányába, mikor te keresed a garast. Hát tekintetes uram, úgy akadémius-kottam magamba, mer egy a, hogy ez az én hivatalom valami kegyetlen tudományt kíván meg, oszt az ember figyelme egész nap a lúk körül van, mivelhogy az ostor-hegyes, mán hogy a Piszte rimitó rugós, mióta csikója van. A mult hetekbe is hogy jártam vele, tekintetes uram. Mán csak el is beszilem, mer hogy kegyetlen fájin eseminy vót, teczik érteni. Hát ez a díszto asszony ászongya egy napkeltekor teczik tudni...

— Ászongya erre a fiskális ur nagy mireggel, hogy nem kíváncsi ü a Sári szavazattyára, oszt hagyak bikit neki, elig vót mán a komédijából.

— Nem komédia lesz e tekintetes uram, mondok, szinigazság e.

— Nem bánja ü ászongya, csak kifele egy-kettő, ü riszeggel nem tárgyal.

— Aláson engedelmet kirek, mondok, azt magam is bévallok, hogy szidülök egy keveset, de mán riszeg még se vagyok, csak körülményesen szokok beszilni.

— Ászongya jól van jól, nem beszil ü annyit, majd lipjek át hozzá hónap, eléb alugygyam ki magam.

— Jól van hát, mondok, szófogadással leszek, pedig szeretettel kirem tekintetes uramat, jelenlegesen ippen olyan félhusba vagyok, mint a követválasztáskor, oszt akár teczik hihedelemmel lenni, akár nem, ngy helyen szakították be a fejemet az elvemir, mer hogy én meg ngy vasutast ugrattam be a Flóner vendiglóbe.

Erre oszt kezét nyújtott, aki jól is esett a vigbül, hogy mégis akad egy fiskális ur, aki jó szívvél van a szeginy adófizető pógár erányába. Csak ipen az esik pöttyögösen, hogy nem vót rám nízve meghaligatással, pedig mán anynyira svungba jöttem a barátságos tanálkozástul, hogy két álló hétig nem fogytam vóna ki a szöbul. Na de ilyen az ital, bübeszidüvé teszi az embert, oszt e vigbül oda lett a pógári becsület, aki sohse vót.

Képtalány.

4-ik számban közölt képtalány megfejtése: Sok ember szellemileg mindig pongyolában van.

Helyesen fejtették meg: Kovács Zoltán, Szabó Kálmán, Pogány Erzsike, Kiss Ernő (Er-Adony), Vincze Mariska (Szőlős-Györök), Antalfy Margit, Faragó Erzsé, Györffy Károly, Jámbor Ferencz, Erdélyi Ferencz, Keiner Armin, Ottó Vilma, Pogány Géza, Kelemen Ödön, Jekel Károly, Ujváry Ilonka.

Nyertes: Jekel Károly, kinek Ohnet György „Bánya“ című könyvét elküldték.

CSOKONAI LAPOK

irodalmi folyóirat.

Szerkeszti: RUDNYÁNSZKY GYULA (Szerkesztőség Csapó-utca 19. szám.) Megjelenik minden hónap 1-én és 15-én, fényes kiállítás, tartalmas, változatos és legalább 24 oldal terjedelemben. Előfizetési ár: Egész évre 10 kor., fél évre 5 kor., negyedévre 2 kor. 50 fillér. Egy füzet ára 50 fil. Morvay Zoltán kiadó-tulajdonos Debreczen, Kossuth-utca 13. (Csokonai nyomda). A lap előfizetési ára ide küldendő.

Ribizli Juli csevegései.

(Folytatás.)

Igy oszt nevetgézve, meg egymással figurázva kiérkeztünk a leszállóig, hogy oszt ekkicsit köd is vót, meg setites is vót, hát szípen karonótve lementünk a jégre, de mán ott ojan hideg vót, hogy alig nizegettük egy félóraig a korcsójás kisasszonyokat, mind a hármójunknak czinkét fogott az óra. Legalább a Czápa Sanyi tekintetes uré fogott czinkét s ojan szípen kezdett neki veresedni, akár csak egy jófajta szerb paprika a pircsi-soron; na de azirt a Lajosos ténsuré se vót kutya, asse maratt hátul, mert hogy neki is van ojan takaros nózlija, hogy ha ódalt níz rá az ember, hát ippen eltakarja a fél kípít, neki se lehet mondani, még irigycségbül se, hogy pisze mokus, oszt ha az elkezd czinkét fogni, ojan mirges veres lesz egy kis idő mulva, hogy még az ellensige is megilletődik rajta.

Magam is megsajnáltam szegényt, oszt odanyujtottam a muffomat neki, hogy dugja bele az órát, de nehogy elkeverje osztán. Hát szót is fogadott röktön, oszt bele is dugta az órát az egyik vigibe, Czápa Sanyi meg a másik vigibe. Rigen kaczagtam annyit, mint ezen a két gavalléron, a hogy az órutak a tokba dugták.

Eczer oszt aszongya a Czápa Sanyi a Lajosos ténsurnak: „Ni, kedves komám! megkék szánkásztatni a Juliskát a jégen ekkicsit, köss fel egy korcsóját, oszt gyere irtünk egy szánkával!” Aszongya az a görbe lábú Lajosos ténsur: „Hászen kötnék korcsóját, de még soha se vót a lábamon, patkó a vót, de az is még szanitész koromban.”

Czápa Sanyi tekintetes ur erre oszt előkap egy heverő szánkát, oszt aszongya, hogy: „Na hát majd megszánkásztatlak én mingyárt, csak üjj bele, Juliskát meg ültesd az öledbe.”

Üjjik bele a hiripi, én nem ülök akárki ölibe!”

De addig kunyoráltak, míg oszt rálettem a mulacsásra, de kiköttem, hogy oszt ne csikoljék, mert én rémitő csiklandós vagyok, oszt ojanok rugok, vágok.

Avval oszt bele ültünk ketten, a Czápa Sanyi tekintetes ur meg ott erőkődik hátul, de sehogy se tulta megindítani az alkalmatosságot, míg eczzer oszt vigre nagy kinnal megindult, de oszt egy fordulónál zsupsz, a szánka szíjjel roppant, szegény Czápa Sanyi hasra vágódott, s ugy csuszott vagy nigy ölet előre, én jobbra, a Lajosos ténsur meg balra repült s szegény az esése közben meg a két retket ugy elhajította magátul, hogy nem lelte meg többet, pedig mikor magához tért is a retket kérdezte legelőbb is, hogy hun van. Hanem csunyan csapóttam a jéghez, hogy ketten alig tuttak felemelni. Vátig hivogattak engem azóta is korcsójáznai, de semmi riszem se kívánja az ijen mulacsáságot, még most is alig tudok kiegyenesedni, ugy fájnak a tagjaim, meg az oldalaim.

Szeretném magamat megverni, hogy eltuttam magamat csábittatni a jégre, inkább mentem vón a szegény póttartalékos fíjukat vigasztalni, a szegény árvákat, de hát nem tud az ember ellenállani, mikor az uri férfiak ojan idesen tudnak gitározni, s a szegény szógáló cseléd meg ojan hajlikony természetü.

Szép bajusz nyerhető a híres Hajdusági pedró használata által. Debreczenben kapható: Tóth Béla gyógyszerárában, Bőször ményben: Bernáth Miklós gyógyszerárában, valamint a készítő Grósz Nagy Ferencz gyógyszerésznel Hajduszoboszlón. — Egy doboz ára 50 fillér.

Csinos kiállítás. Meglepő olcsó ár.

Képkerepezésre gazdag lécz-raktárát, több száz fajban, ajánlja a nagyérdemű közönség b. figyelmébe

Lám Sándor,

füveg- és porcellán áruháza, Piacz- és Hatvan-utca sarkán.

A szamarhurut egyetlen gyógyszere, mely tökéletesen bevált: a syrup contra pertussni. Ára 2 kor. Kapható: Bordás János gyógyszerésznel Jászberényben és Mihálovits J. gyógyszerésznel Debreczenben. — Posta-díj a megrendelöt illeti.

Czukrászda átvétel.

Piacz-utca 9. sz. a. levő BORSY LAJOS ur jó hirnévnek örvendő czukrászdáját átvettem.

Magyarország és a külföld több nagy városaiban szerzett tapasztalataim által arra fogok törekedni, hogy a n. é. közönség igényeinek megfeleljek s teljes megelégedésüket kiérdemeljem. Szíves pártfogásukat kérve, maradok teljes tisztelettel

Buday Károly czukrász.

Uj lisztraktár.

Tisztelettel tudomására hozom a n. é. közönségnek, pékeknek és kenyérsütőknek, hogy Hatvan-utca 35. szám alatt levő főzeléküzletemet kibővítettem és az István-gőzmalom és saját örlésű buza és kétszeres lisztekből nagy raktárt rendeztem be, melyeket a legolcsóbb napi áron árusítok, továbbá mindennemű főzelék cikkeköt, u. m. borsó, lenese, bab, rizs, köles, lekvár, burgonya stb. a lehető legolcsóbban árusítok. A n. é. t. közönség pártfogását kérve, tisztelettel

Friedmann Lipót, katona-élelmező.

Legolcsóbb főzelékáru-raktár!

Hasznos ajándékok !!

jutányosan beszerezhető. Mindenféle zenélő művek bárminő kivételben, gyermekek részére is. Kérem a nagyérdemű közönséget raktáram szíves megtekintésére, ahol mindenféle hangszer pazar választékban megszemlélhető, mely érdekes és kedves ajándéku szolgál.

Kitünő czimbalmok három havi ingyen tanítással és jótállással. Mindenféle hangszerjavítást művésziesen eszközölök. Zongora hangolást vidékre is. Régi hangszert veszek és becserelek. —

Tisztelettel

Komáromi M.

műhangszerkészítő és zongorahangoló József kir. herceg-utca 2. szám (A Bika-szálloda mellett.)

Vegy ellenőrzés a cs. és kir. belügyi miniszterium által jóváhagyott kísérleti állomás és élelmiszerek vizsgáló intézete által Bécs IX. Spitalgasse 31.

Minden vevő jogosítva van az árút (eredeti csomagolásban) az alant említett intézetben (Wien IX.) díjmentesen megvizsgáltatni.

AZ ELSŐ TRIESTI COGNAC PÁRLATI INTÉZET (Destillerie) CAMIS és STOCK BARCOLÁBAN Triest mellett, ajánlja belföldi

GYÖGY-COGNACJÁT,

mely francia módszer szerint készült és az általános ausztriai gyógyszerészegyesület kísérleti állomása ellenőrzése 1° palaczk 5 korona, 2° palaczk 2.60. 10 palaczk rendelésnél 10 % engedmény.

Kapható Debreczenben: Bán Kálmán, Deutsch Lajos, Félégyházi János, Geréby Fülöp Utócai, Komlóssy Lajos, Party Ferencz, Roth Antal, Tóth Kálmán czégnél.

Minden vevő jogosítva van az árút (eredeti csomagolásban) az alant említett intézetben (Wien IX.) díjmentesen megvizsgáltatni.

Kezesség mellett tiszta borpárlat!

Alapított 1828-ban.

FÜVESSY LAJOS

Alapított 1828-ban.

ELŐBB FÜVESSY BERTALAN

érczöntőde és kuffuró-vállalat, Debreczen, Simonffy-utca 15-dik szám.

Ajánlja saját készítményű

kutszivattyuit 3 évi jótállással.

Jó vizű kutak furását helyben és vidéken gyorsan és a legjutányosabban, jótállással eszközöl.

Villamos házi csengők, villámhárítók és telefonok készítését tartós, gyors és olcsó kivitelben készít FÖLDVÁRY L. debreczeni első elektro mechanikus, Kossuth-utca 1. szám az udvarban. Javításoknál fél évi, új berendezéseknél másfél évi díjtalan rendbentartás, illetve jótállás biztosított. Vidékre soron kívül a leggyorsabb kiszolgálás. Villamos műszerek, felszerelések raktára.

Telefon szám 168.

Debreczen szab. kir. város világítási vállalata.

I. rendű tiszta pirszén

házhöz szállítva mázsánsként 3 korona 60 fillér.

Megrendelhető:

a légszeszgyár városi irodájában, Piacz-utca 81. szám.

BRÁZAY-fele SÓSBORSZESZ.

A kinek a szeme gyöngye, az annak megerősítése végett napjában kétszer-háromszor kenje meg sósborszeszével a szemét. Az egészséges szemre valóságos áldás a Brázay-fele sósborszesz: aki naponkint bekeni vele a szemhéját, látása úgy megerősödik, hogy késő agykorában is pápaszem nélkül olvashat.

Ára: 1 nagy üveg 2 korona, 1 kis üveg 1 korona.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Díja 10 szóig 40 fillér, minden további szó 4 fillér.

Katonakeztyűk tisztítását javítással együtt párját 8 kr.-ért, glaso-keztyűk tisztítását jutányos árért elvállalom. Péterfia-utca 37. szám.

Popper Dávidné okleveles szülésznő, lakása Debreczen, Hatvan-utca 31. sz., az udvarban.

Baross-forrás szénsavas savanyú-víz, mely női bajok, vérszegénység, vese és hólyaghurutos bántalmaknál orvosilag elismert kitűnő eredménnyel használtatott. Főraktár és árusítás Debreczen és vidéke részére Góczey Istvánnal Hunyadi-utca 26. szám.

Csinos butorozott szoba kiadó Péterfia-utca 4. szám alatt.

Belépési felhívás

a Korona Takarékszövetkezet

1904. év január hó 1-én kezdődő IV. évtársulatába.

A Korona Takarékszövetkezet üzleti tevékenysége a kötelező heti betétekre s az így befolyt összegeknél tagjainál olcsó kamatláb mellett elhelyezendő kölcsönökre terjed ki.

Egy törzsbetét 1 korona, melyre az alapszabályok értelmében 260 korona kölcsön kapható. Ennek megfelelően a hány korona a heti befizetés, annyiszor 260 korona kölcsön igényelhető.

Az évtárs látok 5 évre alakíttatnak, melynek leteltével a befizetett összeg a haszoneredménnyel együtt mely az eddigiek szerint 6%-nak felel meg a tagok betéti arányában felosztatik.

Kölcsöneinket a kölcsön tartamára egyszer s mindenkorra aláírandó bélyegmentes kötelezvényekre adjuk. Kölcsöneink tehát a váltó kölcsönnel annyiban előnyösebbek, hogy az adós bélyegköltséget takarít meg, továbbá, hogy nem kell kezeseit 3 vagy 4 havonként megújuló aláírásokkal terhelni.

Kölc-szö-nök adatai:

1. A befizetett összeg 2/10 részéig.
2. Egy vagy több elfogadható kezes jótállása mellett, még azon esetben is, ha azok nem szövetkezeti tagok.
3. Jelzálog kölcsönök ingatlanokra leendő bekebelezés mellett.
4. Biztosítékul elfogadható értékekre.

A kölcsön kérelmek a leggyorsabban elinté tetnek.

A szövetkezetnek 3 évi fennállása után 2334 tagja van, kik heti 10.1 2 korona betéttel 839.311 koronát gyűjtöttek össze.

Kihelyezett kölcsöneink összege 1 288.595 koronára rug.

Új betéti könyvecskék a szövetkezet hivatalos helyiségében, Piacz-utca 6. sz. (Dr Kola-fele ház) válthatók, a hol is mindennemű felvilágosítások készséggel megadatnak.

Az igazgatóság nevében:

Dr. Kenézy Gyula,
elnök.

Ifj. Schwarz Vilmos,
ügyvezető igazgató.

KOHN E. EMIL butorraktára

Debreczen, Pzéchenyi-utca 1-ső szám.

Donogán és Somossy czéggel szemben.

Háló-, ebéd- és salon teljes berendezések a leg-egyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.